

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาอ้างอิงประกอบการศึกษาและเก็บข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานและประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีรายละเอียดของแต่ละหัวข้อเรียงลำดับดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัย “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” มีรูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Designs) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นหลัก และนำผลการวิจัยเชิงปริมาณไปทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ประชากร

ได้แก่ ข้าราชการของ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำ เช่น สมาชิกสภา คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่รวม พนักงานขับรถ ลูกจ้างชั่วคราว และคนงานภารโรง ทั่วไปรวมทั้งหมด ๔๕๐ คน และผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้

๑. แนวนพื้นที่ (Area Sampling) โดยการแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๓ กลุ่มตามจังหวัดได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา

๒. ในแต่ละจังหวัดแบ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ออกเป็น ๓ กลุ่ม คือขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก

๓. ในแต่ละจังหวัดเลือกองค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดใหญ่ กลาง เล็ก อย่างละแห่งรวม ๓ แห่ง รวม องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมด ๙ อบต.

๔. ในแต่ละ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้เก็บข้อมูลจากข้าราชการประจำและข้าราชการการเมือง ทั้งหมด จำนวน ๔๙๐ คน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ รายชื่อ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ใช้ในการวิจัย

จังหวัด	อบต. ขนาดใหญ่	อบต. ขนาดกลาง	อบต. ขนาดเล็ก	รวม
นครราชสีมา	ลาดบัวขาว ๗๒	สูงเนิน ๖๐	โคกไทย ๓๘	๑๗๐
บุรีรัมย์	สะแกโพรง ๙๑	ลำดวน ๕๓	บ้านจาน ๔๒	๑๘๖
สุรินทร์	นอกเมือง ๔๘	สวาย ๔๖	ตระแสง ๔๐	๑๓๔
รวม	๒๑๑	๑๕๙	๑๒๐	๔๙๐

๓.๒.๒ เทคนิควิธีการสุ่มกลุ่มวิจัย

เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

๑. เลือกเขตจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ จังหวัดแบ่งตามกลุ่มขนาดพื้นที่ออกเป็น ๙ กลุ่ม

๒. โดยการเลือกเขตตัวอย่าง จากแต่ละกลุ่ม อบต. จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน ๙ กลุ่ม อบต.

๓. ผู้วิจัยลงพื้นที่ด้วยตนเอง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำ เช่น สมาชิกสภา คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนครบตามจำนวนที่ต้องการ

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาจากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนววัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายปิดและคำถามแบบปลายเปิด ดังมีรายละเอียดแบ่งเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่หน้าที่ ขนาดองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน ๖ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด เกี่ยวกับองค์ประกอบและปัจจัยของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีจำนวน ๔๖ ข้อ ทั้งหมดเป็นแบบสอบถามปลายปิด

สำหรับแบบสอบถามปลายปิดตอนที่ ๒ เกี่ยวกับองค์ประกอบและปัจจัยของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ในแต่ละข้อเป็นชนิดมาตรวัดแบบรวมคะแนน (Summated Rating Scale) ของเรนลิส ลิเคิร์ท หรือเรียกว่า มาตรวัดแบบลิเคิร์ท (Likert-type)^๑ แบ่งออกเป็น ๕ ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

ระดับความสำคัญคะแนน

เห็นด้วยมากที่สุด	๕	คะแนน
เห็นด้วยมาก	๔	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	๓	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	๒	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	๑	คะแนน

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสังคมศาสตร์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย โดยการหาค่าอัตราภาคชั้น เพื่อจัดระดับช่วงของการหาค่าเฉลี่ย

$$\begin{aligned}\text{อัตราภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับ}} \\ &= \frac{๕ - ๑}{๑} \\ &= ๐.๘๐\end{aligned}$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ยการแปลผล

ค่าเฉลี่ย	๔.๒๑-๕.๐๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	๓.๔๑-๔.๒๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	๒.๖๑-๓.๔๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	๑.๘๑-๒.๖๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย	๑.๐๐-๑.๘๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Question) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะและข้อคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตอนที่ ๔ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Question) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะและข้อคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจตามหลักอธิปไตยธรรม ๗ สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

^๑สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับประศาสนศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม, ๒๕๔๖), หน้า ๑๒๐.

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) และแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยมีขั้นตอน ลักษณะ และการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

๓.๑ การสร้างสร้างเครื่องมือ

๑. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ คือ จากพระไตรปิฎก และข้อมูลทุติยภูมิ โดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามและร่างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

๒. ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดการ โดยแบบสอบถามเป็นคำถามประเภทคำถามปลายปิด และประเภทคำถามปลายเปิด ซึ่งมีรายละเอียด ๓ ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสาเหตุในการเข้าร่วม โดยใช้แบบสอบถามแบบมีตัวเลือกให้ตอบจำนวน ๖ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน ๔๖ ข้อ ในแต่ละข้อมี ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกาณกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

๓.๓.๒ การตรวจสอบเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

๑. นำแบบสอบถามเกี่ยวกับเกี่ยวกับองค์ประกอบและปัจจัยของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังได้กล่าวข้างต้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แนะนำเพิ่มเติม ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาและตัดข้อความที่สื่อความหมายไม่ชัดเจนหรือไม่จำเป็นออกไป เพื่อให้ได้ข้อความที่สื่อความหมายชัดเจน เข้าใจง่ายตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒. แบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมได้ตรวจสอบมาปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

๓. นำเครื่องมือที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำมาคำนวณหาค่าของความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจ โดยใช้สูตร ดังนี้คือ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยที่	+๑	=	แน่ใจว่าสอดคล้อง
	๐	=	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
	-๑	=	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ค่าความสอดคล้องแบบ IOC ของแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องแบบ IOC ที่มีค่าตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไป จำนวน ๔๖ ข้อ ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อคำถามแต่ละข้อมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำแบบทดสอบนี้ไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ ๕ ท่าน ได้แก่

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง

ผศ.ดร.พิเชฐ หังโต	- หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย - ผู้อำนวยการหน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดหลวงพ่อดธรรมกายาราม จังหวัดราชบุรี
ผศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช	- อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย - ผู้อำนวยการหน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี
ผศ.ดร.โกนิญ์ ศรีทอง	- ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม - หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์	- อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย - ผู้อำนวยการหน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คณะสังคมศาสตร์ จังหวัดระยอง
อาจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม	- อาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. นำเครื่องมือมาพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะอีกครั้งหนึ่ง

๕. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงที่แก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย จำนวน ๓๐ คน ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กับข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น

ของแบบสอบถามโดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟาของ “ครอนบาค”^๒ (Cronbach's Alpha Coefficient) ดังนี้คือ

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
 k = จำนวนข้อคำถามของเครื่องมือ
 $\sum s_i^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ
 s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

เครื่องมือที่ได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)^๓ ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น อย่างน้อย เท่ากับ ๐.๘๗

๖. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย

๓.๔ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๔.๑ แหล่งข้อมูล

ข้อมูลเอกสาร และจากการสัมภาษณ์

ก. หนังสือ เอกสาร และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และที่มีความสอดคล้อง กับ เรื่องที่ทำการวิจัย ค้นหาจาก

- (๑) หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- (๒) หอสมุดแห่งชาติ ท่าวาสุกรี
- (๓) หอสมุดและศูนย์จำหน่ายหนังสือที่สำคัญ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์

- (๔) เว็บไซต์ ของหน่วยงานในสังกัด กระทรวงมหาดไทย
- (๕) หอสมุดสถาบันพระปกเกล้า

ข. วารสาร และรายงาน ของหน่วยงานที่ทำการศึกษ

- (๑) วารสาร ประจำเดือน ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)ที่อยู่ในพื้นที่ ที่ทำการวิจัย
- (๒) รายงานทั่วไป ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น(อปท.)

ค. ข้อมูลเชิงลึก เป็นข้อมูลที่เก็บจากการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้มีประสบการณ์และกลุ่มที่มีความเชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ตลอดจนผู้บริหาร สมาชิกสภาและผู้ปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ใหญ่บ้าน คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

^๒บุญชม ศรีสะอาด, *วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม ๑*, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๓), หน้า ๗๕-๗๖.

^๓บุญเรียง ขจรศิลป์, *วิธีวิจัยทางการศึกษา*, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พี เอ็น การพิมพ์, ๒๕๔๓), หน้า ๒๐.

เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่วิจัยใช้ภาษาในการสื่อสาร พูดคุย หรือที่เรียกเป็นทางการว่า การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านข้อเท็จจริง ข้อมูลความคิดเห็น และเจตคติ รูปแบบการสัมภาษณ์นั้นมีตั้งแต่การสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ มีคำถามทั้งที่มีโครงสร้างและกึ่งโครงสร้างและการพูดคุยอย่างเป็นกันเองเพื่อค้นหาความหมาย ความจริงจากผู้ให้สัมภาษณ์หรือที่เรียกว่า “การสัมภาษณ์เชิงลึก” หรือกล่าวอีกนัย เป็นวิธีการเก็บข้อมูล ที่ผู้วิจัยใช้วิธีการสนทนากับผู้ตอบ ในลักษณะที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (face to face interaction) การสัมภาษณ์แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๑. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างและคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าก่อนการ ไปเก็บข้อมูลและไปสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลตามโครงสร้างคำถามที่ได้กำหนดไว้

๒. การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) เป็น การสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดโครงสร้างและคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ ไว้ล่วงหน้า แต่จะอาศัยไปตั้งคำถามเฉพาะหน้ากับผู้ให้ข้อมูลแทน ทั้งนี้ ในการสัมภาษณ์ อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล หรือสัมภาษณ์พร้อมกันเป็นกลุ่มก็ได้

การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึก ซึ่งเป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลโดยไม่ใช้แบบสอบถาม จะมีแนวของข้อคำถามให้ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้สอบถามผู้ให้สัมภาษณ์ในลักษณะการเจาะลึก และต้องอาศัยความสามารถพิเศษของผู้สัมภาษณ์ในการค้นหารายละเอียดในประเด็นที่ศึกษาอย่างลึกซึ้ง ซึ่งการสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มเป้าหมาย นักการเมือง นักวิชาการสาขา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ และนักปราชญ์ และผู้มีประสบการณ์ด้านบริหารทั้งสายอาชีพและ สายการเมือง รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย เป็นต้น โดยที่การสัมภาษณ์เชิงลึกนั้นมิได้มุ่งหวังจะให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เลือกคำตอบที่ผู้วิจัยคิดไว้ก่อนหรือสัมภาษณ์เพียงครั้งเดียวแต่ต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เลือกคำตอบที่ผู้วิจัยคิดไว้ก่อนหรือสัมภาษณ์เพียงครั้งเดียว

แต่ต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นให้คำอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความสำคัญของเรื่องและสถานการณ์ตลอดจนความเชื่อ ความหมายต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งในแง่มุมต่าง ๆ^๔

ง. ข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ที่มีพื้นที่ ทางภูมิศาสตร์ จารีตประเพณี วัฒนธรรมต่างกัน

๓.๔.๒. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล ไว้ดังนี้

๑. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง เพื่อแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูล

๒. จัดส่งแบบสอบถามให้ถึงผู้รับไปตามกลุ่มตัวอย่าง พร้อมดำเนินการรวบรวมและตรวจสอบให้ครบ

๓. นำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ต่อไปเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ และจากเอกสารเพื่อให้ได้ข้อมูลครบบริบูรณ์แล้วนำมาวิเคราะห์ แบ่งกลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ ออกเป็น ๖ กลุ่ม

^๔Bannakitbanjong, การวิจัยเชิงคุณภาพ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา :http://onzonde.multiply.com/journal/item/๔๔?&show_interstitial=๑&u=%๒Fjournal%๒Fitem, สืบค้นเมื่อ ๖ ส.ค. ๒๕๕๖.

๑. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาขา วิชารัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์

- ๑.๑ ผศ. พิเศษ ดร.สุกิจชัยมุสิก อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- ๑.๒ อาจารย์ไพวรรณ วรปรีดา หัวหน้าสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดบุรีรัมย์
- ๑.๓ ผศ.คมขำ สินธุ์รัตน์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดบุรีรัมย์
- ๑.๔ ผศ.อัคริยา วิริยาภิรมย์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดนครราชสีมา
- ๑.๕ ผศ.กรรณา เชิดจิรพงษ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดนครราชสีมา
- ๑.๖ อาจารย์ ดร.พิมพ์พิจิ บรรจงปรุ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดนครราชสีมา
- ๑.๗ ผศ.ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดสุรินทร์

๒. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาขา วิชานิติศาสตร์

- ๒.๑ ผศ.พัชรินทร์ วิทยานเนกนันท์ รองคณบดีและที่ปรึกษาโปรแกรมวิชานิติศาสตร์ ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดนครราชสีมา
- ๒.๒ อาจารย์วัชโรบล ช่วงชิง ประธานโปรแกรมวิชานิติศาสตร์ ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดนครราชสีมา
- ๒.๓ อาจารย์นภดล อีระวงศ์ภิญโญ หัวหน้ากลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดบุรีรัมย์
- ๒.๔ อาจารย์อัญญา มธุระเมธา อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดบุรีรัมย์
- ๒.๕ อาจารย์ณภัค วุฒิวินาศา อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดสุรินทร์

๓. กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สาขา นักการเมือง)

- ๓.๑ นายประกุล พูนสวัสดิ์ อดีตรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคอโค อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
- ๓.๒ นายปรกรณ์ เนตรอนุวัฒน์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตระแสงอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
- ๓.๓ นายพรเพ็ชร พรเทพ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตระแสงอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
- ๓.๔ นายไกรวุฒิ ศรีสุวรรณพงศ์ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแพ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
- ๓.๕ นายอำพร มารมย์ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
- ๓.๖ นายสมเกียรติ มินดอน อดีต รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกไทย จังหวัดนครราชสีมา
- ๓.๗ นายสด ทินกระโทก อดีต นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ จังหวัดนครราชสีมา

๔. กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สาขาข้าราชการประจำ)

๔.๑ นางสาวสุธามาศ ชุมพล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์

๔.๒ นายขันติ สามพิมพ์ รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสวาย อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์

๔.๓ นางสาวณัฐธิดา ยืนยง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์

๔.๔ นายสันทนต์ เสียมไธสง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแพ อำเภอกุเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

๔.๕ นางสาวสุวิจนา สุขมาก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสี่เหลี่ยม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

๔.๖ นายสมศักดิ์ สมองผัน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโคกไทย อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

๔.๗ นายกฤษณะ ตระกูลแก้วคำ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

๕. กลุ่มผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือและมีผลประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๕.๑ พระครูปิยธรรมกิตติ์ เจ้าอาวาสวัดมงคลรัตน์ เจ้าคณะตำบลคอโค อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์

๕.๒ นายบุญเจริญ บุรณะ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงมัน ตำบลคอโคอำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์

๕.๓ นางสาวไสแจ่ม ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑ บ้านเชื้อเพลิง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

๕.๔ นางสาวหนึ่งฤทัย วงศ์คำจันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านหินลาด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

๕.๕ นางสาวเนียง ตุ่มไธสง อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสองสมัย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสงจังหวัดบุรีรัมย์

๕.๖ นายวิเชียร เกิดแย้ม ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๖ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกไทย อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

๕.๗ นายสิงหนล บวชกระโทก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๙ หมู่บ้านหนองไผ่ อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา

๖. กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญพิเศษ ภาคบรรชิต และ คฤหัสถ์

๖.๑ พระครูปลัดสุรัสวดี สิริปัญโญ (ดร.) ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การบริหารและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

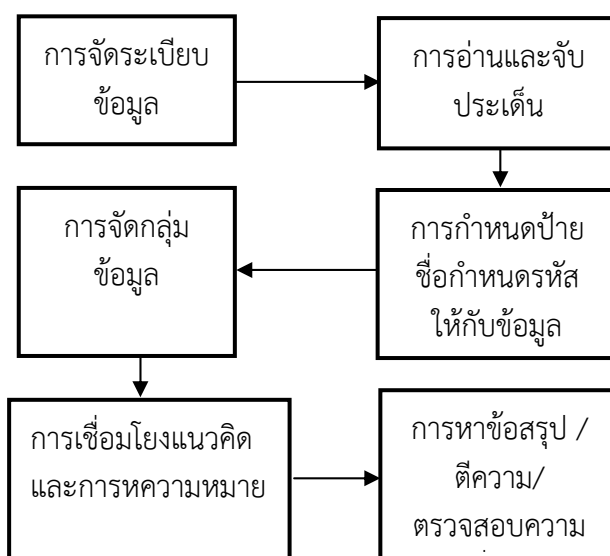
๖.๒ ด.ต. สำราญ รวดวิมุต ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ทางด้านประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์และพุทธศาสนา ฯลฯ

๓.๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕.๑ วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach)

จัดรูปข้อมูล คือ ที่เก็บมาจากภาคสนามให้อยู่ในรูปที่จะนำมาใช้วิเคราะห์จัดระบบใหม่ ให้เหมาะสม

๑. อ่านทานข้อมูลทั้งหมดและการเขียนบันทึกข้อมูล
 ๒. ร่างสรุปข้อมูล การจัดระบบ การสรุปมีกระบวนการ โดยการใช้มือ หรือ โดยการ ใช้คอมพิวเตอร์ อ่านตัวหนังสือ และค้นหา ความหมาย อ่านสะท้อนความคิดของตน
 ๓. ลงรหัสบันทึกช่วยจำตามแนวคิดที่เกี่ยวข้อง
 ๔. ลงวันที่ในบันทึกช่วยจำเสมอ พร้อมทั้งเขียนหัวข้อแนวคิดสำคัญที่กำลังพูดถึงและโยงไปยัง ข้อความเฉพาะในบันทึกภาคสนามด้วย
 ๕. ให้ความสำคัญอันดับแรกกับการเขียนบันทึกช่วยจำเสมอ เมื่อเกิดความคิดขึ้นมาจนหยุดทุกอย่างที่กำลังทำ แล้วเขียนบันทึกช่วยจำไว้
 ๖. เขียนบันทึกช่วยจำในทันทีที่เริ่มเก็บข้อมูลครั้งแรกและโดยปกติจะเขียนต่อไปจนถึงพิมพ์รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
 ๗. บันทึกช่วยจำเป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Ideas) ถ้าเพียงแต่นับจำนวนตัวอย่างข้อมูลถือว่ายังไม่เพียงพอ
 ๘. สร้างรูปแบบมาตรฐานของบันทึกช่วยจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยที่มีนักวิจัยหลายคนร่วมทำด้วยกันรหัสเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนักวิจัยสามารถสร้างรหัสก่อนหรือหลังเก็บข้อมูลก็ได้
 ๘. สร้างเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่สำคัญในรูป ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ เพื่อช่วยให้การวิเคราะห์มีความเที่ยงตรง
 ๙. ในข้อมูลหลากหลายที่ได้มานั้นนำไปหาความสัมพันธ์ เพื่อใช้อ้างอิงหรืออธิบายความต่อไป
- ขบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ**

๒. การแปลความ การสร้างข้อสรุป และการพิสูจน์ข้อสรุป

๑. ข้อมูลที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ในรูปแบบต่างๆ นำไปอธิบาย หรือนำไปใช้ประโยชน์ อย่างอื่นได้ ต้องสามารถเข้าใจความหมายข้อมูลเหล่านั้น
๒. ผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ ก็คือข้อสรุป
๓. เมื่อได้ข้อสรุปแล้ว ตรวจสอบข้อสรุปนั้นเพื่อยืนยันความถูกต้อง

๓.๕.๒ วิเคราะห์เชิงปริมาณ

ลำดับขั้นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การเก็บรวบรวมข้อมูลแยกประเภทจัดชั้นพอสังเขปหาข้อสรุปผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

๑. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๑. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
๒. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๒. โมเดลการวัดและวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ใช้ในการวิจัย

การใช้โปรแกรมลิสเรลเพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของตัวแปรที่เป็นปัจจัยในการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและศึกษาระดับปัจจัยของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๙๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ปัจจัยต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ความเที่ยงตรงแบบความสอดคล้องภายในตามสูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค สำนวนจำนวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยใช้โปรแกรมลิสเรลวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ซึ่งมีปัจจัยแฝงดังนี้ คือ

ปัจจัยด้านกฎหมาย

ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ

ปัจจัยด้านงบประมาณและการคลัง

ปัจจัยด้านบุคลากร เครื่องมือ และอุปกรณ์

ปัจจัยด้านหลักพุทธธรรมตามแนว อปริหานิยธรรม

๓. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factory analysis; CFA) เป็นเทคนิคการทดสอบความสอดคล้องระหว่างข้อมูลกับโมเดลที่กำหนดให้มีตัวแฝงที่อยู่เบื้องหลังตัวแปรที่สังเกตได้ ทั้งชุดมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับ EFA คือ ๑) เพื่อตรวจสอบทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ๒) เพื่อสำรวจและระบุองค์ประกอบ และ ๓) ใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างตัวแปรใหม่ โดยใช้โมเดลการวัด (measurement model) ของโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์ร่วม (covariance structure analysis) CFA มีการปรับปรุงจุดอ่อนของ EFA ทำให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความสมเหตุสมผลตรงตามความเป็นจริงมากขึ้น เช่น ความคลาดเคลื่อนอาจสัมพันธ์กันได้ เป็นต้น และมีทฤษฎีสนับสนุนใน

การกำหนดเงื่อนไขบังคับในการวิเคราะห์หาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ทั้งยังมีการตรวจสอบโครงสร้างของโมเดลว่ามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างหลายๆ กลุ่มด้วย

การตรวจสอบความตรงของโมเดลองค์ประกอบที่เป็นสมมติฐานวิจัยหรือการประเมินผลความถูกต้องของโมเดลองค์ประกอบหรือการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยพิจารณาค่าสถิติข้างต้น ได้แก่ ๑) ค่าสถิติไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ดัชนี GFI และดัชนี AGFI มีค่ามากกว่า 0.๙๐ ดัชนี CFI มีค่ามากกว่า 0.๙๕ ค่า

Standardized RMR มีค่าต่ำกว่า 0.๐๘ และค่า RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.๐๖ แสดงว่า โมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือ ๒) ค่าสถิติไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) แต่ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์น้อยกว่า ๓.๐๐ ดัชนี GFI และดัชนี AGFI มีค่ามากกว่า 0.๙๐ ดัชนี CFI มีค่ามากกว่า 0.๙๕ ค่า Standardized RMR มีค่าต่ำกว่า 0.๐๘ และค่า RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.๐๕ ถือว่าโมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

๔. ระดับการยอมรับของความสอดคล้อง ตามตารางที่ ๓.๖

ตารางที่ ๓.๖ สรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระจาย

ดัชนี	ระดับการยอมรับ
๑. ค่าไค-สแควร์ χ^2	χ^2 ที่ไม่มีนัยสำคัญหรือค่า P-value > 0.05 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้อง
๒. ค่า GFI	มีค่าตั้งแต่ 0.๙๐ ขึ้นไป แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้อง
๓. ค่า AGFI	มีค่าตั้งแต่ 0.๙๐ ขึ้นไป แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้อง
๔. ค่า CFI	มีค่าตั้งแต่ 0.๙๐ แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้อง
๕. ค่า Standardized RMR	มีค่าน้อยกว่า 0.๐๘ แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้อง
๖. ค่า RMSEA	มีค่าน้อยกว่า 0.๐๕ แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้อง
๗. ค่า CN	≥ 200 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้อง
๘. ค่า χ^2/df	แทน องศาอิสระไม่เกิน 2.๐๐
๙. ค่า SD	แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑๐. ค่า p (P-value)	ระดับนัยสำคัญ

GFI	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (goodness-of-fit index)
AGFI	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (adjusted goodness-of-fit index)
CFI	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (comparative fit index)
SRMR	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standardized root mean squared residual : standardized RMR)
RMSEA	เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของโมเดลที่สร้างขึ้นกับเมตริกความแปรปรวนร่วมของประชากร (root mean square error of approximation)
CN	ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (critical)

๕. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (Instrument)

ซิลเวอร์แมน (Silverman, ๒๐๐๐) ได้นำเสนอถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมี ๔ วิธี คือ (๑) การสังเกต (Observation) (๒) ตำราและเอกสาร (Texts & Documents) (๓) การสัมภาษณ์ (Interviews) (๔) การบันทึกวีดิทัศน์และโสตทัศนูปกรณ์ (Audio & video recording)^๕

การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นและมุมมอง ค่านิยมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ ระบุไปถึงการบอกเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นว่าบุคคลนั้น ๆ ได้มีปฏิกิริยาต่อเหตุการณ์หรือสภาวะแวดล้อมอย่างไร และที่สำคัญการสัมภาษณ์จะเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกิดขึ้นในอดีตามาพรรณนาได้^๖

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ โดยการสัมภาษณ์จะใช้ลักษณะของการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (The semi-structured interview) โดยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง (Structural Interviewing Guideline) ซึ่งเป็นการตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) เป็นเกณฑ์ และจะใช้แนวคิดทฤษฎีการต่อจิ๊กซอว์ (Jigsaw Puzzle) คือ การสอบถามเพิ่มเติมในรายละเอียดจนสามารถนำมาประมวลต่อเรื่องให้เห็นภาพรวม (Bid picture) และรายละเอียดปลีกย่อย (Decorated Context) ทั้งนี้ในการดำเนินการจัดสร้างเครื่องมือดำเนินการดังนี้

๕.๑ ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ คือ จากพระไตรปิฎก และข้อมูลทุติยภูมิ โดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๕.๒ กำหนดโจทย์การวิจัย (Research Question) เป็นเกณฑ์หลัก

๕.๓ กำหนดวัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์ที่ต้องการทราบ เพื่อให้สอดคล้องกับโจทย์การวิจัย

๕.๔ กำหนดข้อคำถามเชิงโครงสร้าง (Structural Interview Guideline) ซึ่งเป็นการตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) เป็นเกณฑ์

๕.๕ นำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข

๕.๖ นำแบบสัมภาษณ์ที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมได้ตรวจสอบมาปรับแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์

๕.๗ จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

๖. การสัมภาษณ์ (Interviewing)

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้การสัมภาษณ์เชิงกึ่งโครงสร้างและใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างจากแนวคิดของแพตตัน (Patton, ๑๙๙๐) ที่ระบุว่าการสัมภาษณ์เป็นการสื่อสารที่จะทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะทราบว่าอิทธิพลของ

^๕Silverman, D., *Doing Qualitative Research : A Practical Handbook*, (London, Sange, ๒๐๐๐), p. ๘๐.

^๖Creswell, J. W., *Qualitative Inquiry and Research Design : Choosing Among Five Traditions*, Op. cit., p.๑๒๑.

การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของกรุงเทพมหานคร นั้นอย่างไร ซึ่งคำตอบที่ได้จะนำมาประมวลผลจัดหมวดหมู่ (Categories)

๗. วิธีการจัดการเก็บข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล กระบวนการถัดมาคือการจัดการเก็บข้อมูล ไมล์และซูเปอร์มัน กล่าวถึงการจัดการข้อมูลว่า ในการบริหารจัดการข้อมูลเชิงคุณภาพนั้น เนื่องจากข้อมูลมีที่มาจาก หลายแหล่ง บางครั้งอาจเป็นวัสดุต่าง ๆ เราจะต้องจัดการให้มีความง่าย ยึดหยุ่น ซึ่งผู้วิจัยได้ ดำเนินการตามกระบวนการดังนี้

๑. การสัมภาษณ์เชิงลึกและการบันทึกเทป
๒. จัดหมวดหมู่ข้อมูลที่บันทึก
๓. ถ่ายโอนข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์

๘. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นกระบวนการเริ่มต้นในการศึกษาเพื่อนำไปสู่ข้อสรุป และการ จัดทำรายงานหรือวิทยานิพนธ์ ซึ่งเครสเวล (Creswell) อ้างว่า การได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลในเวลา เดียวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเป็นประโยชน์ในด้านการช่วยให้เห็นภาพหรือโครงสร้างของ การศึกษา ลินคอล์นและกุกบา (Lincoln and Guba) ยืนยันว่า การวิเคราะห์ข้อมูลควรทำไปตั้งแต่ เริ่มต้น เพื่อสะดวกในการดำเนินการต่อไป แพตตัน (Patton) สนับสนุนว่า เมื่อสิ้นสุดการเก็บรวบรวม ข้อมูลแล้วก็จะไม่มีประเด็นใดมาเพิ่มอีก ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลควรจะเริ่มทำตั้งแต่วันแรกของการ เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นเมื่อสัมภาษณ์เสร็จ จึงควรมีการถอดเทปออกมาให้รวดเร็ว และทำการ วิเคราะห์ให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการ วิเคราะห์ไปพร้อม ๆ กับข้อมูลเชิงปริมาณ โดยไม่ได้มีการแยกส่วน เพื่อให้ข้อมูลสามารถสนับสนุน และอ้างอิงในส่วนต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กัน โดยใช้คำถามการวิจัยเป็นตัวตั้ง ตามแนวคิดของ แฮสัน เค รสเวลล์ พลาโน คลาสส์ เฟสกา และ เครสเวลล์ ที่แนะนำว่า การวิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่ว ๆ ไปต้องมื ความเชื่อมโยง และบูรณาการสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปสู่การตีความ และอภิปรายผลที่เป็นเอกภาพ^๗

๓.๕.๓ สรุปการวิเคราะห์

เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์ และถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้จึงได้ วางกรอบ และขั้นตอน การดำเนินการวิจัยไว้ให้ครบถ้วน โดยวางระบบข้อมูลการวิเคราะห์เป็น สอง กลุ่ม คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ และวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อง่ายและสะดวกในการวิเคราะห์ และการ ตีความ ผู้วิจัยมีเป้าประสงค์ ผลที่ได้จากการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ในทุกมิติ มีความสมบูรณ์และมี ประสิทธิภาพมากที่สุด

^๗Creswell, J. W., Plano Clark, V. L., Gutmann, M. L., & Hanson, W. E., **Advanced Mixed Mresearch Designs**, (Thousand Oaks, CA : Sage,๒๐๐๓), p. ๒๒๙.